

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-450/19-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća te više sudske savjetnice Biserke Špoljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Radnička cesta 21, kojeg zastupa [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Cetingrad, Trg hrvatskih branitelja 2, koju zastupa [redacted] radi utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 13. veljače 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-03/18-11/268, URBROJ: 376-05-3-19-10 od 17. srpnja 2019.

II. Nalaže se tužitelju Hrvatskom Telekomu d.d. iz Zagreba da zainteresiranoj osobi, Općini Cetingrad, nadoknadi troškove spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 60 dana od primitka ove presude dok se u preostalom iznosu zahtjev zainteresirane osobe odbija.

III. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika utvrđuje se da je Hrvatski Telekom d.d. Zagreb (dalje: HT) infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Cetingrad prema evidenciji Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišnoknjižnog odjela Slunj, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI, br. 19/2018 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio ovog rješenja (točka I. izreke rješenja); utvrđuje se da je HT infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci Općinskog vijeća o nerazvrstanim cestama Općine Cetingrad (KLASA: 021-05/17-01/7-06, URBROJ: 2133-07/17-01 od 22. prosinca 2017.) i Popisu nerazvrstanih cesta na području Općine Cetingrad, koji su sastavni dio ovog rješenja, koja nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine Cetingrad i na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu i koje

koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI (točka II. izreke rješenja); količinu i vrstu EKI iz točke I. i II. ovog rješenja čime trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu (točka III. izreke rješenja); utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Slunj ili podredno Područnom uredu za katastar Karlovac – Ispostavi za katastar nekretnina Slunj dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“ 152/11., 151/14. i 95/17.) (točka IV. izreke rješenja); utvrđuje se da Općina Cetingrad ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 20. veljače 2018. odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Općine Cetingrad ukoliko je ista nastupila nakon 20. veljače 2018. prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Slunj dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjige i katastra – javnoj aplikaciji (točka V. izreke rješenja); obvezuje se HT u roku 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini Cetingrad (točka VI. izreke rješenja); obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Općini Cetingrad naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu i drugu godinu i dostaviti dokaz o uplati naknade. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena (točka VII. izreke rješenja); obvezuje se Općina Cetingrad omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja (točka VIII. izreke rješenja).

Protiv osporenog rješenja tužitelj je podnio tužbu zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi tužitelj navodi, u bitnom, da je nadležnost HAKOM-a propisana u članku 12. ZEK-a te da je u stavku 1. točki 11. između ostalog propisano da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta, koja nadležnost, budući da je propisana zakonom, se ne može prenijeti na stranke u postupku, a što je HAKOM u osporenom rješenju učinio prenijevši nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Također i članak 5. stavak 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta određuje da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Nadalje, odredbom članka 17. stavka 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka i samih stranaka, a javnopravna tijela dužna su tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost.

Slijedom navedenog, prema mišljenju tužitelja, tuženik je počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđenje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora koji je stranka u postupku, a koje stajalište je zauzeo i Visoki upravni sud u presudi poslovni broj: UsII-234/18 i UsII-321/18.

Predlaže Sudu da usvoji tužbeni zahtjev tužitelja te da poništi rješenje tuženika i predmet vrati tuženiku na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu smatra da su tužbeni navodi neosnovani. Ističe da se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova suda iznesenih u brojnim presudama na koje se u odgovoru poziva. Presude na koje se poziva tužitelj u cijelosti odstupaju od svih dosadašnjih stavova suda jer je u nekoliko desetaka presuda prije i nakon donošenja spornih presuda sud izrazio svoje stavove i potvrdio način na koji HAKOM rješava predmete utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja naknade za pravo puta.

Tuženik je i pri donošenju osporenog rješenja postupao sukladno izraženim stavovima suda.

Stoga tuženik smatra da su tužbeni navodi kako je tuženik prenio na tužitelja svoju nadležnost za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta u potpunosti neosnovani i neutemeljeni jer je u osporenom rješenju tuženik točno i precizno odredio parametre na temelju kojih se izrađuje obračun.

Predlaže Sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba se u odgovoru na tužbu poziva na praksu ovog Suda iz koje nedvojbeno proizlazi stav da je tuženik pravilno i zakonito postupao kada je u osporenom rješenju utvrdio parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta i potražuje trošak spora.

Predlaže Sudu da odbije zahtjev tužitelja u cijelosti kao neosnovan.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama postavljenog tužbenog zahtjeva Sud je razmotrio sva pravna i činjenična pitanja kao i dokaze na kojima je utemeljeno osporeno rješenje nakon čega je ocijenio da tuženik osporenim rješenjem nije povrijedio zakon na štetu tužitelja.

Naime, odredbom članka 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., dalje: ZEK) uređeno je korištenje općeg dobra i nekretnina drugih na temelju prava puta. Prema odredbi stavka 1. toga članka Zakona smatra se da infrastrukturni operator ima pravo puta ako je izgradio elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu na općem dobru ili na nekretninama u vlasništvu, između ostalog i jedinca lokalne i područne samouprave u kojem slučaju tuženik izdaje potvrdu o pravu puta u skladu s Pravilnikom o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“ 152/11. i 151/14.).

Prema stavku 4. citiranog članka Zakona infrastrukturni operator obavezan je plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta, a upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine obavezan je infrastrukturnom operatoru omogućiti ostvarivanje prava puta. Odredbom stavka 6. citiranog članka Zakona propisano je da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred agencijom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Iz podataka spisa ovog predmeta proizlazi da je rješenje tuženika doneseno na temelju odredbe članka 28. stavka 6. ZEK-a, a nakon pravilne ocjene dokaza o odlučnim činjenicama.

Tužitelj osporava pravo tuženika da osporenim rješenjem obavezuje tužitelja na obračun naknade te da ga dostavlja tuženiku i zainteresiranoj osobi smatrajući da za to nije nadležan te da je time počinio bitnu povredu pravila postupka.

Međutim, prema ustaljenom stajalištu ovog Suda izraženom u brojnim ovosudskim presudama, a što je potvrđeno i zaključkom sjednice sudaca broj: 6 Su-497/19-3 od 17. rujna 2019. godine, u primjeni članka 27. i članka 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama

Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta koji je sastavni dio rješenja.

Ovakav pravni stav već je izražen u nizu presuda ovog Suda, a na što tuženik i zainteresirana osoba pravilno upiru. Tužitelj tijekom provedenog postupka nije ni osporavao podatke navedene u naznačenoj potvrdi, a njegova EKI se nesporno prostire i na nekretninama koje su predmet osporenog rješenja.

Slijedom navedenog trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučiti kao u izreci ove presude (točka I. izreke presude).

Odluka o naknadi troškova spora (točka II. izreke presude) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima te na temelju Tarifnog broja 23. točke 1. i Tarifnog broja 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) tako da je zainteresiranoj osobi u trošak spora priznat trošak zastupanja po odvjetniku za sastav odgovora na tužbu uvećan za porez na dodanu vrijednost u ukupnom iznosu od 3.250,00 kn.

Odluka o objavi presude u Narodnim novinama temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a (točka III. izreke presude).

U Zagrebu, 13. veljače 2020.

Predsjednica vijeća:
mr. sc. Mirjana Juričić, v.r.

Za točnost otpis - ovlašten službenik

Tanja Nemčić